

Scrierea din adânc

Daniel Vișan-Dimitriu

Ai lăsat să cadă pe destinul meu
Clipe de lumină, ani de încântare,
Visuri printre care mi-ai făcut cărare
Și m-ai dus cu tine-n țărmul elizeu.

Mâna ta-mi presară pașii-ntr-o grădină
Unde-n iarba verde se ascund petale
Cu aroma fină-a gândurilor tale,
Calde, neatinse de păcat sau vină.

Îți urmez cărarea, drumul în destin
Și îți simt, în mine, răsuflarea vie
Care mă atrage, care mă îmbie
Să-ți așez pe mână ultimul suspin.

De va fi acela pentru tine greu,
Iartă-mă, iubito, altfel nu pot fi,
Căci n-a fost o clipă, nu a fost o zi
Scrisă fără tine în adâncul meu.